

Saori

— láska k neživému

text **David Gaberle**
foto **Taro Karibe**

Japonský fotograf Taro Karibe (31) bude v České republice publikovat svůj knižní debut *Saori*. S Tarem mě v roce 2017 seznámil Harry Gruyaert, belgický fotograf z Magnum Photos. Měl jsem tak během posledních dvou let příležitost pozorovat, jak se rozvíjí jeho fotografická kariéra a jak finalizuje svou první fotoknihu.

V lednu 2019, zrovna když jsem byl u Tara na návštěvě v Tokiu, vycházel na webu aktualne.cz můj projekt *Nejsi sám* o sebevraždách mužů v České republice. Nové projekty, které zkoumají feminitu a často při tom kritizují toxické aspekty maskulinity, objevují skoro denně. Postupně jsem ale docházel k přesvědčení, že diskuze na téma maskulinity tady vlastně chybí. Přišlo mi, že nikdo nepátrá po tom, co přesně muži po emoční stránce prožívají. Taraova kniha *Saori* se zabývá právě mužskou zranitelností a emocemi, i když z poněkud nezvyklé perspektivy. Když se mi tedy letos díky tiskárně Quatro print naskytla příležitost Tarovi knihu vytisknout, pochopil jsem, že *Saori* bude první ze série knih, které bych rád v nejbližší době vydal.

Kniha *Saori* sice nese ženské jméno, ale jejím hlavním protagonistou je japonský muž Sendži Nakadžima (61). Sendži už víc než šest let žije se Saori ve skromném bytě v Tokiu, kam se přestěhoval z domova, který dříve sdílel s manželkou a dětmi. Sendži se Saori chodí na procházky, nakupuje a spí ve stejné posteli. Co z nich ale dělá nezvyklý pár, je nepřehlédnutelný fakt, že Saori je silikonová panna v životní velikosti. V lidské historii existuje spousta příkladů, kdy se člověk zamiloval do neživého objektu. Nejznámějším z nich je pravděpodobně příběh Pygmaliona, kyperského krále a sochaře, který se zamiloval do sochy bohyně Afrodity. Další příklad najdeme v jednom z nejvýznamnějších literárních děl v žánru sci-fi, totiž v románu *Budoucí Eva* z roku 1886. Auguste Villiers de l'Isle-Adam se v něm zabývá vytvořením umělé ženy, která má sehrát významnou roli v budoucnosti lidstva a zároveň fungovat jako dokonalá partnerka zprostředkávající vykoupení z lidských hříchů a návrat do neposkvrněného ráje.

Sendži si zpočátku promítal do Saori ženu, do níž se na střední škole poprvé zamiloval. Jeho vztah k ní byl původně čistě sexuální. Po několika měsících začal postupně věřit, že Saori má lidskou duši a charakter. Začal se o ni starat, kupovat jí oblečení a paruky a zveřejňovat online deník, který za ni psal. Sendžiho vztah k Saori se postupně měnil, až se muž nakonec rozhodl, že bude své všední dny žít se Saori odděleně od rodiny jako s plnohodnotnou partnerkou, o kterou se stará a která mu jeho lásku opětuje. Sám tvrdí, že pro něj Saori znamená mnohem víc než jen silikonovou pannu. Přestože kolikrát „potřebuje mou pomoc, je i tak mou ideální partnerkou. Sdílím s ní vzácné okamžiky a ona nesmírně obohacuje můj život,“ píše Sendži v jednom ze svých blogových příspěvků o Saori.

Zajímavým paradoxem knihy je Sendžiho evidentní znechucení moderní společnosti. Saori je podle jeho slov výjimečná, protože ho ještě nikdy nezradila a nejde jí jen o peníze. „Už mě nebaví racionalita moderní civilizace — lidem chybí srdce,“ tvrdí v rozhovoru s Tarem. Platón kdysi napsal, že svět, tak jak ho vnímáme skrz naše smysly a prožitky, neodpovídá realitě. Emoce, které cítíme při komunikaci s ostatními, nejsou podle něj nic víc než zkreslená reprezentace reality podobně jako třeba prehistorické malby na stěnách jeskyní. V době, kdy se technologická úroveň lidstva rapidně posouvá dopředu a začínají se vyrábět objekty postupně víc a víc napodobující nejen lidské tělo, ale i lidskou mysl, se kniha *Saori* zabývá tématem, se kterým se pravděpodobně budeme setkávat čím dál častěji. Taro Karibe se velmi citlivým zachycením vztahu mezi Sendžim a Saori ptá diváků, jaký je rozdíl mezi láskou k jinému člověku a láskou k „budoucí Evě“. •

